

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **Ing. V. V.**, zastoupeného JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem se sídlem v Táboře, Převrátilská 330, za účasti **Krajského úřadu Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 11, a osoby zúčastněné na řízení Ing. P. Z. v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 7 Ca 34/2006 - 59, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „správní orgán“) ze dne 30. 11. 2005, č. j. 143862/2005/OŽP-Bab, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora ze dne 14. 9. 2005, č. j. 18723/05/16035/ZPR/TIS. Tímto rozhodnutím bylo vydáno povolení k provedení stavby vrtané studny na pozemku p. č. x, katastrální území R. n. S., a související povolení k nakládání s podzemními vodami spočívající v jejich odběru ve stanoveném množství (v průměru 0,126 litru za sekundu, 10,9 m³ za den, 326,7 m³ za měsíc a 3920 m³ za rok) ve prospěch Ing. P. Z., bytem v M., a to za účelem zásobování areálu živočišné výroby vodou.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti sám dovozovat.

V této věci stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil své přesvědčení, že mu hrozí nenahraditelná újma v podobě trvalého poškození a znehodnocení významného krajinného prvku ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 144/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a dále konstatuje, že odkladný účinek se nedotkne žádným nepřiměřeným způsobem práv třetích osob, naopak osobě zúčastněné, tj. Ing. P. Z., bude minimalizovat riziko investice, která by byla v případě úspěchu kasační stížnosti a následného zamítnutí návrhu na vydání stavebního povolení vynaložena zbytečně. Odkladný účinek kasační stížnosti není ani v rozporu s veřejným zájmem, neboť za ten by bylo možno považovat toliko ochranu sousedních významných krajinných prvků, které odkladným účinkem nemohou být v žádném případě ohroženy.

Shora uvedené tvrzení však samo o sobě není způsobilé prokázat hrozbu nenahraditelné újmy; stěžovatel totiž zůstal pouze v rovině tvrzení a neuvedl žádné další skutečnosti, které by prokazovaly, jakých konkrétních dopadů výkonu rozhodnutí správního orgánu se stěžovatel obává a z čeho jeho obava z hrozící újmy pramení. Právě vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege* a pouze ve výjimečných a odůvodněných případech jej Nejvyšší správní soud může na návrh přiznat, je nutno, aby žádost byla řádně odůvodněna, tzn. stěžovatel by musel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Stalo by se tak uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by podle jeho názoru měly být trvale dotčeny. Přitom důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatel v projednávané věci odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouhým tvrzením hrozby trvalého poškození a znehodnocení významného krajinného prvku bez jakéhokoli bližšího vysvětlení, v čem by toto poškození a znehodnocení mělo spočívat, není možno toto tvrzení považovat za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jak již bylo výše řečeno, kasační soud není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat, a to ani z celkového obsahu kasační stížnosti, není-li hrozba nenahraditelné újmy jednoznačně konkretizována, neboť tím by již předjímal své rozhodnutí týkající se merita věci.

Nejvyšší správní soud tak na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu,

který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu